

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jederkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 26. novembra.

Najhuje moramo se Slovenci boriti za narodno enakopravnost pri sodiščih. Vzlic vsem naredbam pravosodnega ministerstva, s katerimi se je zaukazalo slovensko uradovanje, branijo se mnoga okrajna sodišča na Štajerskem in Koroškem slovenske uloge tudi slovenski reševati, češ, da je sodni jezik v njih okrajih nemški. Sodniki mislijo, da neso dolžni izpolnjevati ministerskih naredeb, katere po njih mnenji neso postavne. Vlada jim ne more do živega, ker je v Avstriji nezavisnost sodnikov zajamčena. Nadsodišča in najvišje sodišče, ki bi lahko mnogo storili v tej stvari, pa tudi kaj različno tolmačijo vse določbe, ki se tičejo rabe jezika pri sodiščih. Mržnja do slovenščine na najvišjih sodnih mestih daje okrajnim sodiščem poguma, da kolikor se da kratijo pravice njene.

Ko se je bila izdala ministerska naredba, da morajo vsprejemati sodišča slovenske uloge, so jo nekatera okrajna sodišča tako tolmačila, da so slovenske uloge sicer vsprejemati dolžna, a jih ni treba reševati v slovenščini. Tako, da je pravosodna uprava morala z novo določbo zaukazati njih slovensko reševanje. Vse drugače bi bilo s slovenskim uradovanjem, ko bi gospodje pri nadsodiščih v Gradci in pri najvišjem sodišči na Dunaji bili toliko slovenščini naklonjeni, kakor jej neso. Vsak sodnik, ki nam je vrgel kako poleno pod noge, se je nadejal, da se s tem prikupi gospodu Waserju in Schmerlingu.

Tako se pa ni godilo le pri nas, temveč tudi v Šleziji, kjer tudi vsi uradi slovanščino nazaj potiskajo. Slovanske uloge so se sicer vsprejemale, a so se nemški reševali, češ, da tako imenovana šlezijaka jezikovna naredba ne predpisuje, da bi se slovanske uloge morale tudi v slovanščini reševati. Sedaj bode pa to drugače, kajti najvišje sodišče je v nekem posebnem slučaju odločilo, da se imajo slovanske uloge tudi v slovanščini reševati.

Poljski rodoljub M. uležil je pri c. kr. okrajnem sodišči v Jablunkovu, v katerem okraji se govori poljski, tožbo v poljščini. Sodišče je polisko ulogo sicer vsprejelo, a jo nemški rešilo, češ, da šlezijaka

jezikovna naredba ne predpisuje, da bi se slovanske uloge morale tudi v slovanščini reševati. Pritožba proti takemu tolmačenju ministerske naredbi odklonilo je nadsodišče. Pritožba na najvišje sodišče je pa imela ta uspeh, da se je naročilo z odlokom z dne 30. avgusta 1888 št. 10243 okrajnemu sodišču v Jablunkovu da mora slovanske uloge v slovanščini reševati, kajti omenjena jezikovna naredba ne prepoveduje poljskih in čeških ulog reševati v jeziku, v katerem so uložene. Odlok sam, ki se je te dni sporočil strankam, izdal se je v poljščini.

Nadejamo se, da sedaj ne bodo sodišča več tako nasprotovala slovanskemu uradovanju, da ne bodo več z raznimi sofističnimi zvijačami odrekala veljave ministerskim jezikovnim naredbam in tepala državnih osnovnih zakonov. Sedaj lahko vidijo, da so tudi pri najvišjem sodišči na Dunaji spoznali, da ne gre prezirati narodne enakopravnosti. Sodniki sedaj lahko vidijo, da se z nasprotovanjem slovenščini ne bodo prikupili na višjih sodnih mestih. Odločba najvišjega sodišča utegne več koristiti slovanskemu uradovanju nego ministerski ukazi, kajti ne moremo si misliti, da bi naša okrajna sodišča bila toli pristranska in bi tako malo spoštovala zakone, da bi še nadalje prezirala osnovne državne zakone, ko je najvišje sodišče tako jasno izrazilo pravno mnenje svoje.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 26. novembra.

Mesto Liberca na Češkem je znano po svojem ultranemškem mišljenju. V mestnem zastopu je te dni se razpravljalo o tem, da bi se izreklo odobranje, da sta se nemški in avstrijsko-nemški klub zjedini. O tem se je unela huda debata. Naposled so pa sklenili mestni očetje, da tega ne odobravajo, ker sedaj prejšnji članovi nemškega kluba ne bodo več tako odločno in brezozirno zagovarjali nemštva. Veselje zaradi zjedinenja levičarjev torej ni splošno po vseh nemških krajih Avstrije.

Vnanje države.

Bivši ministerski predsednik srbski, Piročanac, izrazil se je proti nekemu časnikarju, da ni mnogo pričakovati od revizije ustave. Po mnenju

njegovem bilo bi treba najprej pregledati upravo, ustava 1869. leta bi pa že še zado-tovala potrebam Srbije, če bi se le prav izvajala. Razmere v Srbiji se ne bodo bistveno premenile, dokler se ne preustroji uprava. Mejnaroden položaj Srbije in zaupanje v njo pa zavisi od dobre uprave dežele. V teh Piročančevih besedah tiči gotovo mnogo resnice. Naj se ustava še tako predeluje, vse bode ostalo pri starem, dokler se ne naredi drugi red v administraciji. — Kako da je z volilno svobodo v Srbiji kaže naredba ministerstva notranjih zadev, ki se je poslala brzojavnim uradom. Prepovedalo se jim je odpravljati brzojavke, tikajoče se volitve, dokler ne dobe odločitve v tej zadevi od okrožnega ali okrajnega načelnika. Ta ukaz velja celo za one brzojavke, ki so adresovane na ministre. Na ta način hočejo preprečiti, da bi pritožbe zaradi nepostavnega postopanja pri volitvah ne prišle pravočasno v Belgrad. — Duševno stanje srbskega prestolonaslednika je jako žalostno. Vedno molči in tuguje, ničesar ga ne razvedri. Zvedel je, kako postopa kralj proti materi njegovi, če tudi je bil Milan ukazal, da ne smejo nič povedati prestolonasledniku o ločitvi zakona. Boje se že, da bode kraljevič zbolel.

Neka angleška finančna skupina ponudila je vladi bolgarski posojilo 25 milijonov frankov po nominalnej vrednosti, ki naj bi se obrestovalo p 5%. Kot pogoj stavi, da se jej za 30 let odstopi koncesija in eksploatacija železnice Burgas-Jamboli. Ta pogoj pa nikakor ni po godu bolgarske vladi, ki bi rada, da bi država na vseh železnicah sama izvrševala obrat. — Po več bolgarskih mestih kujejo se nekda zarote proti Koburžanu. Njegovi nasprotniki se tajno shajajo. Vlada je to poizvedela po ogleduhih in je več zarotnikov dela v zapor, mej družini jednega muftija, kar je pa napravilo kaj neprijeten utis v Carigradskih vladnih krogih in utegne še škodovati prijateljskim odnosom mej Turčijo in Bolgarsko. Vojakov zaradi jednega muhamedanskega svečenika ne bodo poslali v Bolgarijo, a v diplomatskih ozirih je ne bodo podpirali. — V poslednjem zasedanju sebranja se je marsiali prigodilo, kar ni bilo vladi po godu. Seveda o kaj cih stvareh ni poročal oficijalni telegraf. Tako tasodišče Rahovsko zahtevalo, da mu izroče poslanca D. Angelova, ker je šuntal narod, da naj se spunta. Stambulov zagovarjal je zahtevanje sodišča. Poslanec Čačev je pa temu oporekal, češ, če bodo ustrezali takim zahtevam, kmalu ne bode poslancev, kajti skoro vse lahko obdolže kacega tacega prestopka. Sebranje potem ni pritrdilo zahtevi sodišča. Vlada je zahtevala 43,100 frankov za nakup soli: Poslanci so pa zahtevali podrobnega pismenega po-

LISTEK.

Zarota v verzih.

Zgodovinska povest.

Češki spisal Ladislav Stroupežnický; Poslovenil Rozinský.

(Dalje.)

Čarjevič Pavel pa je kmalu potem utihnil in sredi šumeče družbe premišljevati je začel o predlogu grofa Orlova, o predlogu, kojega je bil odobril brez premisleka, kajti zrl je v njegovem uresničenju rešitev iz svojega zavora in iz takih zares neznosnih razmer. Pravih nagibov, zakaj li mu grof Orlov ponuja svojo roko v pomoč, zares ni poznal, niti jih ni mogel poznati in ne slutiti. Pavel ni vedel, na kak način pahuen je bil oče njegov s prestola, ni znal o nekdanjem razmerju grofa k materi njegovi. Ljudje, ki so skrbeli za uzgojo Pavlovo, bili so carici preveč udani, da bi carjeviču pojasnili take reči. Kar se je vršilo v prošlosti, o tem ni mogel Pavel niti slutiti. Znal pa je za sočasno razmerje matere svoje k Potemkinu, česar se je spominjal pač le z nejevoljo. In od celega srca začel je bil črtiti moža, ki je ob boku Katarine zavzemal mesto

očeta njegovega. Pokoriti kdaj tega moža, — bile so najsrčnejše želje mladega princa in jeden izmej prvih nagibov, zakaj li je tako brez premišljevanja vsprejel ponudbe grofa Orlova. V mladeniški svoji vročernosti in neizkušenosti veroval je trdno v dober uspeh prevažnega začetja, — vender pa je sklenil v srci svojem, da bode z materjo spoštljivo ravnal.

Nič manj se ni veselil grof Orlov, ker je veliki knez tako radovoljno vsprejel njegove ponudbe.

* * *

Pretekla sta dva meseca.

Grofu Orlovu posrečile so se razne priprave k državnemu preobratu kaj izvrstno. Potemkin je prenaplo napredoval v dostojanstvih, da bi ne imel zavistnikov in neprijateljev. Orlov jih je pa znal, bodisi sam, bodisi s pripomočjo svojega brata Alekseja, pridobiti za svoje namene. In tako so mu izmej starega plemstva obljubili pripomoč: Zaharija, Černišev, Voroncev, Dolgorukij, Razumovskij, Gogorin in mnogo drugih, ponajveč generali ali vsaj višji častniki raznovrstnih polkov. Priproste vojščake nameraval je v poslednjem trenutju pridobiti z zlatom. Vsekako pa se je bilo tudi nadejati, da se k upor-

nikom pridruži tudi ona vrsta drznih klatežev, ki nimajo nikoli ničesa izgubiti ter se pri vsaki priložnosti gonijo za srečo.

Ker so pa stvari dozorele že tako daleč, nameraval je zdaj grof Orlov opozoriti velikega kneza Pavla, da je že vse pripravljeno ter da treba le pomigniti, da poči ustaja. Nekoliko tednov poskušal je zama, da bi mogel pri večernih zabavah caričinih izpregovoriti s carjevičem, kajti v poslednjem dobi pazili so še ostreje na vsak korak velikega kneza, in to na povelje carice same, ker opozoril jo je bil Potemkin, da se je grof Orlov pred nedavnim časom precej dolgo časa skrivoma razgovarjal s carjevičem.

No grof ni obupal. Pisati carjeviču ni mogel. Naposled izmisli si pripomoček, kako bi bilo vender le možno, da bi carjeviču vse natanko sporočil. No tudi je bilo najpoprej treba, da carjevč zná za ključ k tájnemu pripomočku.

V to svrhu se je konečno vender le ponudila pripravna priložnost; mej večerno zabavo pošepetal je Pavlu: „Vaša visokost naj blagovoli sporočiti grofu Paninu, da sem Vam obljubil jeden iztis Voltaireove pesni „Henriade“. V tej pesni poznamenovane bodo z drobnimi, skoraj nevidnimi točkami

ročila. Vlada pa to zmatra za razžaljenje in sebranje ni dovolilo potrebne vsote. Poslanec Čanov je hotel vedeti, če res hoče Stambulov vse poslance in ministre, ki neso z njim jednih mislij, dati pretpeti in pozapreti. To je Stambulova tako razkačilo, da je poslance zasmehoval, jih imenoval sodrga in malopridneže. Čanovu je preti, da ga bode zaprl tako dolgo, da bode segnil. V zbornici nastal je na to velik hrup, da drug drugega ni več mogel razumeti. Seja se je morala zaključiti.

Ruskim konservativcem, katerih glavni organ so „Moskovskija Vjedomosti“, ne ugaja sedanja provincijalna uprava. Radi bi odpravili vse liberalne reforme pokojnega carja Aleksandra II. V njih vidijo vzrok za vse zlo, ki je zadelo Rusijo. Posebno zemstva (deželni zbori) so konservativcem trn v peti. Minister Tolstoj je že izdelal načrt zakona, po katerem bi se imela delokrog zemstvom jako omejiti. Njegov načrt je pa našel mnogo protivnikov v ministerskem svetu in državnem svetovstvu. Minister jim je seveda, kolikor se da, črno risal sedanje razmere, toda visoki gospodje, ki so v državnih službah osiveli, se pa neso dali prepričati. Tako se je vsa stvar jako zavlekla. Konservativci so se nadejali, da bode car nazadnje vendar le odločil po njih željah, kajti konečno besedo ima v Rusiji le vladar, komur ni se treba ozirati na mnenja državnega svetovlastva. Grof Tolstoj ima velik upliv pri carji, in se je zatorej bilo nadejati, da se bode stvar rešila po njegovej volji. Pri naslednjem potovanji po Rusiji se je pa car preveril, da zemstva ne poslujejo tako slabo in da sploh razmere neso tako črne, kakor mu jih je slikal minister. Zaradi tega bode pa reforma zemске uprave še prišla pred državno svetovlastvo. Sedaj se bodo pa nasprotniki načrta ministra notranjih zadev še huje uprli in je mogoče, da res carja preverijo, da bi nasveti Tolstega ne bili v korist države. „Moskovskija Vjedomosti“ se že zaradi tega jako jeze, liberalnim državnim svetnikom očitajo, da le zdražbe delajo, da nemajo nobenega domoljubja, da bi radi napravili zmešnjave, in Bog zna, kaj še vse. Drugi listi je pa zavračajo. Iz jeze Moskovskega lista bi lahko sodili, da sedaj res za nazadnjaška prizadevanja ne stoji šanse najbolje.

Angleški listi kaj rezko pišejo o notranjem polčrpu v Nemčiji. Za sedanjega cesarja ne delajo baš laskavih primer mej sedanjim vladanjem in kratko dobo „99 dnij“. Posebno ostro pišejo „Daily News“, rekoč, da cesarica Viktorija, ki je bila po duhu ostala Angličanka, le pri neumnejšem delu nemškega naroda ni bila priljubljena, ker ni mogel razumeti njenih blagih prizadevanj in ni znal ceniti njenega uma. Bismarck ni ljubil nje in njenega soproga le zaradi tega, ker sta zmatrala nemški narod še za kaj drugega nego za material za vojaške novince in nesa mislila, da je jedina dolžnost nemškega naroda, da glasuje za Bismarcka. Cesarica Viktorja se je z mladih let zanimala za vladne zadeve in je torej dobro poznala zvijače nemškega kancelarja ter mu je prekrizala marsikako nakano. Jasno je torej, da bi bil Bismarck rajše videl, da bi bila manj posvečena v tajnosti. — S Kitajem sklenila je Nemčija pogodbo, da bodo nemški misijonarji v tej državi imeli iste pravice kakor francoski. Dosedaj so skoro vsi misijonarji v Kitaji, tudi nemški, bili pod francoskim varstvom. Imeli so potne liste, katere so jim dala francoska oblastva, ker so zaradi tega uživali razne ugodnosti. To pa ni bilo prav Nemčiji, ki misli, da je mogočna dovolj, da varuje nemške misijonarje in je zatorej sklenila omenjeno pogodbo.

„Daily Telegraph“ odločno trdi, da je Belgija sklenila tajno pogodbo z Nemčijo, da jo bode podpirala, če pride do vojne s Francijo. V bodočej vojni se Nemčija in Francija ne bodeda mogli iz-

ogniti, da ne bi njijine čete prestopile mej neutralnih držav Belgije in Švice. To je nagibalo belgijskega kralja, da je sklenil omenjeno pogodbo. Švicarji pa bodo nekda drugače postopali. Postavili bodo vojakov na mejo in se bodo z jednako odločnostjo uprli Nemcem in Francozom, ko bi hoteli udreti v Švico. Da utegne angleški list le prav imeti, kaže tudi to, da je belgijska vlada naročila 56 velicnih topov pri Kruppu, ki bodo služili za varstvo meje proti Franciji. Več manjših topov pa še misli naročiti.

Vladar zanzibarski dal je Italiji zadoščenje, kakeršno je hotela, ker se je bil branil vsprejeti kraljevske poslanje. Vse sultanove ladije bile so razvile zastave in so pozdravile z 21 streli zastavo italijansko, ki se je zopet razobesila. Kralju italijanskemu je pa sultan poslal pismo, v katerem izraža svoje goreče obžalovanje. S tem je razpor mej Italijo in Zanzibarom poravnal in v Rimu so jako veseli tega uspeha v politiki afriški.

Dopisi.

Iz Ljubljanske okolice 24. novembra. [Izv. dop.] Žalostno, a resnično je, da je bilo stanje barjana pred več leti ugodnejše in boljše, kakor sedaj. Še bolj žalostno in resnično je, da se je že pred več leti tolažilno prorokovanje barjanov spremenilo v žalostno usodo. Pred več leti nemški pisana knjiga g. Potočnika obetala nam je, da še mi pričakamo, ko se bode spremenilo Ljubljansko močvirje v „kranjski banat“. — Koliko se je v to svrhu storilo in koliko doseglo v zboljšanje barja — trebalo bi obširnega poročila, a danes ni to moj namen, dovolj da povem, da vsa pisarjenja, vsa zadnjih let tehnična dela, ki stanejo preko 30.000 gld., so neplodna dela, dela, ki koristijo le onim gospodom, ki umejo delati načrte. — Čutno škodljiva pa so ta dela barjanu davkoplačevalcu; kajti, pred leti, ne spominjamo se, da bi bilo tako pogosto barje preplavljeno, kakor sedaj! Delo učenih gospodov utrdilo je škodljivi Vodmatski jez tako, da stoji bolje, nego je stal pred teh gospodov delovanjem!! Vsak razumen in nepristransk opazovalec lahko vidi, da škoduje imenovani jez ter zadržuje vodo do jednega metra na visoko, in da bi zadnjega preplavljenja barja niti ne bilo, da je imenovani jez odstranjen! Ni čuda torej, da je v teh žalostnih razmerah jel misliti barjan na rešitev, kako bi si pomagal; kajti po 2- do 3krat sejati, saditi, pa nič ne žeti in ne kopati, — potem ne kaj jesti, niti imeti potrebnega kuriva, ker je voda za kurivo pripravljeno šoto odnesla, ali jo tako namočila, da ni za rabo, to je vendar preveč!

V tacih in jednaci premišljevanjih, kakor je bilo že v „Sl. Narodu“ kratko poročano, zbrala se je množica posestnikov z barja, da potoži neznosno stanje — deželnemu predsedniku g. bar. Winklerju.

Ker pa ni upanja za barjana, da se mu v kratkem pomore iz žalostne usode, prignala ga je sila na drugo premišljevanje, na to namreč, da popusti svoj dom na barji in se preseli v Ameriko!! V ta namen odpotoval je v imenu več družin dne 15. t. m. Blaž Padar hiš št. 17 iz Líp v Ameriko, opazovat tamošnje razmere, bode li mogoče pošteno živeti, da ne bil bi trud žuljavih rok zaman.

Žalostno je, ako človek s treznim duhom premišlja, to stvar! — Studiti mora se zdravomisle-

čemu in zavedajočemu se tako gospodarstvo. Preplava danes, preplava jutri, od nikoder pa pomoči. Se je li potem čuditi, da so se zavedni barjani že pogovarjali, zakaj moramo prenašati krivico, da ima tovarnar morebiti dobička do 3000 gld., posestniki barjani pa do 200.000 gld. na leto škode!

(Dalje prih.)

Iz Gradca 25. novembra. (O slovan-skem vseučiliščnem komersu.) Občo pozornost ter veliko zanimanje v slovanskih dijaških krogih vzbujal je pretekli teden poziv, pribit na črnej deski akad. liter. društva „Slavija“. Poziv slove tako-le: akad. društvo „Slavija“.

Bratje, dijaki slovanski!

Preko tri sto Slave sinov nas je na velikih solah v Gradci!

„Bratje“ nazivamo se, poznamo se pa ne!

Komu pa je treba spoznanja bolj nego nam, ki nas razdružene vse zatira?!

Mi hočemo spoznati se! —

Zato nameravamo prirediti komers vseh slovanskih velikošolcev v Gradci. V to svrhu pozivamo na petek, 23. t. m. zvečer, vse brate dijaške studujoče tukaj na dogovor o komersu. Lokal: Jur. Hörsaal Nr. IV.

Gorup m. p.

tč. poslovođa.

Pajič m. p.

tč. predsednik.

Splošno zanimanje za prvi slovanski vseučiliščni komers v Gradci pokazalo se je tudi v obisku občnega zbora. Bolgari, Čehi, Hrvatje, Rusi, Slovenci, Srbi zastopani so bili ne samó po deputacijah, marveč vsi so prišli z malimi izjemami polnoštevilno! Pred vseučiliščem bilo je kar vse črno, vse se je trlo ter so mimogredoči ljudje kar obstajali čudeč se nenavadnemu življenju pred vseučiliščem o tej poznej uri. In ko je odbila ura, ob kojej se je imelo zborovanje otvoriti, napolnila se je prostorna dvorana do zadnjega prostorčka, menda že dolgo ni vsprejela takega ogromnega števila slušateljev: kakih 250 mladih za slovansko idejo naučenih src radosti je utripalo nad vendar jedenkratnim uresničenjem onih skrivnih želj, koje so izražene v besedah: Združeni smo, Slovan gre na dan! —

Gospod Pajič, predsednik akad. društva „Slavija“ otvori zborovanje najsrčneje pozdravljajoč zastopnika akad. senata veleučnega vseučiliščnega profesorja dr. G. Kreka ter predlaga na to, naj se predsednikom zborovanja voli cand. med. g. Peter de Franceschi (Slovenec). Ker se ta predlog z občim odobravanjem vsprejme, nastopi voljeni predsednik svojo častno službo izražujoč iznenadenje svoje — a tudi najtoplejšo zahvalo na izraženem mu zaupanju ter poudarjajoč, da je on zvest sin naroda svojega, udan mu z dušo in telom. Ravno radi tega mu je srce v tem trenutku polno veselja, videčemu, da so vsa slovanska plemena odzvala se častnemu pozivu, opustivši vse one mržnje, koje nas tako zelo onesrečujejo ter pokazavši s tem, da smo vsekdar vsak na svojem mestu, kadar gre za čast in slavo naroda našega! Na to proslavlja navzočnega profesorja, dr. G. Kreka, kot iskrenega prijatelja slovanske mladine kličeč mu krepak „živio“!

In propustil je tajnika.

Govoril pa je nadalje: „Le-tó pismice je grozno orožje, katero jutri zavihram nad glavo tvojo, ošabni Potemkin!“

Po teh besedah posadi se grof k dragocenej pisalni mizi, vzame list papirja ter napiše koncept pisma; na to odpré krasno vezan iztis Voltairove pesni „Henriade“, poreže z oštrim nožičkom gosje peró ter začne z drobnimi točkami poznámenovati posamične pismenke v spevu po konceptu napisanega pisma.

Prvo točko napravil je na mestu, kjer pesnik opeva, kako prorokuje katolišk stavec na otoku Jersey Burbonskemu, da postane kralj francoski, z le temi besedami:

Le tebe vótil je nad vse mogočni Bog.

Po bitki, da sedeš na prestol francoski.

Delal je tako kaki dve uri z največjo previdnostjo in dokončal je svoje delo v petem spevu „Henriade“, tam, kjer opeva pesnik, kako je po umorstvu Henrika III. Iz hiše Valois vojska pripoznala Henrika Burbonskega, kralja Navarskega, za kralja francoskega in to s prilastkom Henrika IV.

Dokončal je torej zares premembo proroško.

(Dalje prih.)

posamične pismenke; blagovolite jih, visokost, zložiti v besede in pomen njihov bode vam jasen.“

Več ni mogel povedati.

Pavel pa, da bi preslepil Panina, ki se je ravnokar približeval, dejal je naglas: „Zares veselimi se že, gospod grof, da me čim prej pošljete Voltairovo pesen „Henriado“, o kateri ste mi ravnokar govorili tako pohvalno.“

Orlov je odgovoril: „Tajnik moj dal je to knjigo ravno v knjigovoznico; kakor hitro bode v mojih rokah, poprosim tu gospoda grofa Panina, da jo oddá vašej visokosti.“

„Gospod grof bode gotovo toliko ljubezniv,“ dejal je Pavel obrnivši se k Paninu. Na ustnicah njegovih zaigral je trpek nasmev, — kajti čutil je možá, ki je bil njegov ječar.

Panin prikloni se globoko ter odvrne: „Zapovedi vaše visokosti so mi svete.“

Beseda „zapovedi“ zdela se je Pavlu golo zasmehovanje. V duhu pa se je veselil z nado, da v kratkem v polnej meri izplača take roparje svobode zlate.

Z le-tó nado v srci zapustil je večerno zabavo.

Grofa Grigorija Orlova, povračajočega se od večerne zabave v svojo palačo, Eremitage nazvano, pričakoval je tajnik Peter Petrovič Habarov. Pozdravivši svojega gospoda pri uhođu, stopal je

za njim v mali, todá bogato okinčani kabinet. Tukaj podá molčé grofu majhen zapečaten listek. Grof ga prejme ter čita naslov:

„Njegovej Svetlosti, knezu Grigoriju Aleksandroviču Potemkinu.“

„Od koga prihaja ta listek?“ vprašal je ves iznenaden.

„Od Hedvike Bránicke.“

Tajnik nasmehne se ter pripoveduje: „Služkinja, ki je imela oddati ta listek, srečala se je v stebrnem hodniku zimskega dvorca s svojim ljubčkom, vojakom dvorne straže; šalila in ljubkala se je z njim, no slučajno jej je mej tem padel listek na tla; jeden naših ogleduhov, ki jej je bil za petami, pobral ga je hipoma ter prinesel meni.“

„Izvrstno!“ zaklical je grof Orlov; prelomil je pečat, odprl pismo ter čital:

„Svetlost!

Pričakujem Vas jutri ob desetih pred poludne na mestu, kjer se običajno sestajava. Vaša

Hedvika Bránicka.“

Obraz grofu Orlovu žaril je od radosti. Govoril je: „Slutnje moje bile so torej vendar le opravičene. Aj to ti je krasen sestanek! — O, ta listek je za me pravi zaklad! Petdeset rubljev ti-stemu, ki ga je prinesel!“

Po imenovanju g. Pajića zapisnikarjem preide se na glavno točko dnevnega reda: pogovor o komersu, ker se različni govorniki jako naučeno izražajo za prirejenje komersa, vsprejme se ta predlog mej splošnim odobravanjem z vsklikom. V odbor se na to voljeni gospodje: Kalčev, Grebenarov, Pančev (Bolgari); Horny, Čermak (Čehi); Bodlovič, Gregorič, Zyborski (Hrvatje); Hoffmann, Nolfozič (Rusi); Kartin, Kotnik, Šuklje (Slovenci); Lučić, Pajić, Trojanović (Srbi). Na Predlog g. Zyborskega voli se na to, ker se predsednik zboru radi različnih uzrokov brani vsprejeti to čast, g. V. Kraut (Slovenec), komersa predsednikom, koji izjavlja, da se bo z vsemi svojimi močmi skušal pokazati vrednega tega izrednega zaupanja ter velike časti. Z naučenostjo zagotavlja, da ga je današnji važni sklep do dna srca oveselil! Letos prvič hočemo pokazati, da Slovan ni gost na nemške univerzi, ampak solastnik avstrijskega instituta. One pravice, koje imajo Nemci, imamo tudi mi; zagotovljene so nam po Njega veličastvu presvetlem vladarji. Sklepajoč zahvaljuje se še vsem došlim za mnogobrojno udeležbo ter zaključuje zborovanje z željo, da nas prvi korak, kojega smo danes storili, dovede do pravega spoznanja. (Živahno odobravanje.)

Čutimo, da se sedaj začenja nova doba v življenju Slovanov v Gradci. Prvič je sedaj po dolgem času, da smo se združili v jedno kolo, v kojem se hočemo spoznavati, v kojem se hočemo poučevati o razmerah posameznih slovanskih plemen. Vsprejeli smo sedaj gaslo „združenimi močmi!“ Z veseljem pozdravljamo to spravo ter z dna srca kliknemo: Slava slovanskim velikošolcem!

Domače stvari.

— (Naš cesar) pripelje se ta teden v grad Miramare, kjer bode s presvetlo cesarico, katera dospe tjakaj s Krfa, na tihem praznoval 40letnico. V 4. dan decembra t. l. pa se povrne visoka dvojica na Dunaj.

— (Nepotrjena konfiskacija.) Konfiskacije našega lista zaradi uvodnega članka „Revizija ustave v Srbiji“ tukajšnje c. kr. deželno sodišče ni potrdilo, kakor smo že omenili. C. kr. državno pravdnštvo pritožilo se je radi tega na c. kr. nadsodišče v Gradci, a poslednje odklonilo je pritožbo iz nagibov prve instance.

— (Trška občina Velenjska) se je v jedni zadnjih sej tudi oglasila proti ponemčevanju šol in storila potrebne korake na deželni šolski svet oziroma na učno ministerstvo.

— (Pred upravnim sodiščem) bode dne 1. decembra obravnava o pritožbi g. dr. Valentina Štempiharja o pristojbinski zadevi.

— (Imenovanje.) Začasni finančni koncipist dr. Aleksander Kaan imenovan je davčnim nadzornikom v IX. dijetnem razredu na Štajerskem.

— (Narodni Dom.) V zmislu § 7. dr. pravil sklicuje upravni odbor društva „Narodni Dom“ izredni občni zbor na ponedeljek dne 3. decembra ob 6. uri zvečer v čitalniško pevsko sobo. Jedini predmet je posvetovanje in sklepanje o odborovem nasvetu glede zgradbe „Narodnega Doma“. Posebna vabila deležnikom in članom se ne bodo razpošiljala. K mnogobrojni udeležbi vabi tem potom odbor.

— („Slovenski pravnik“). Naproseni smo od uredništva tega lista objaviti, da bode prihodnja številka radi sestave kazala izšla okolu 15. decembra t. l. in da bode s to številko ponehal list dalje izhajati.

— (Novo državno višjo gimnazijo) v Pančovi otvorili so 18. t. m.

— (Poročil) se je danes g. Pavel Skale, mestni živinozdravnik in jako marljivi odbornik raznih narodnih društev, z gospodično M. Druškovičovo iz znane narodne hiše na Dunajski cesti. Čitalniški pevci napravili so gospodični nevesti v soboto zvečer serenado.

— (Slovensko gledališče.) Včeraj ponavljala se je Baluckega burka „Gosi in goske“. Repriža nam je ugajala, kajti vse dejanje vršilo se je gladkeje in bolj opiljeno nego prvokrat. G. Borštnik kot Pantaleon Durnicki bil je izboren, gospodična Zvonarjeva je s posebno srečo in spretnostjo predstavljala „gospo, ki je bila v Parizu“, bila je glede vnanjosti živa kopija znane dame, gledé igre seveda mnogo boljši. Gospodična Gostičeva bila je v svoji mladostno-naivni ulogi prav dražestna, ugajala nam je vseskozi vrlo dobro. G. Kocelj

kot Klopotec, gospodični Nigrinova in Zora, gg. Danilo, Verovšek, Perdan in Slavko rešili so svoje uloge na splošno zadovoljnost. Glede gospodične Slavčeva in g. Lovšina pa treba par opazek. Gospodična Slavčeva ima prijetno vnanjost in simpatičen, dasi droben glas. Srednje uloge bode dobro predstavljala, ko se še nekoliko bolj osvobodi začetniških nedostatkov, kar se jej bode izvestno posrečilo. Gosp. Lovšinu bi se pa priporočalo, da bi po odru stopal in se vedel naravnjeje. Njegovo kretanje je semtertja prisiljeno, rekli bi preveč — koketno. To hibo treba uglasiti, vrhu tega pa paziti na pravi efekt. Po prijetni vnanjosti in vidni nadarjenosti svoji bode potem g. Lovšin brez dvojbe vrlo moč. — Gledališče bilo je slabo obiskano, a občinstvo s predstavo jako zadovoljno.

— („Jour-fix Sokola“) bil je preteklo soboto jako dobro obiskano. Večer je v resnici zadovoljil vso navzočo gospodo. Reditelja sta oskrbela primeren program, kateri se je točno izvrševal. Veliko smeha napravila sta predstavljavca Janez Udriha in Bombissimi v dvogovoru „Sokol v Gorici“. Posebno dopadalo pa je petje dveh gospodičin, katerih zvonka glasa sta kar elektrizovala poslušalce. „Kitica narodnih pesnij“ bila je toliko likovana točka, da se je na burno zahtevo morala ponoviti zopet in zopet. Tudi gospod Slavko je vrlo rešil svojo nalogo: „Prvikrat na Dunaji“. Isto tako pa so pripomogli tudi gospodje pevci Ljubljanske čitalnice s svojim itak dobroznanim krasnim petjem do take živahnosti. — Po končanem programu poprijel je besedo gospod starosta ter voščil v imenu društva blagajniku „Sokola“ delavnemu bratu Pavlu Skale-tu k poroki z ljubeznivo nevesto njegovo. Nadejal se je, kar je tudi upati, da nam ostane še nadalje vedno vrli član. — Bilo je potem še več napitnic primernih večeru. „Sokola jour-fixi“ postali bodo gotovo najvselejše zabavne večeri v Ljubljani. Prihodnja reditelja sta brata dr. Marovt in E. Levstik. Natančneje naznanilo o zabavnem večeru, ki bode dne 22. decembra priobčimo kasneje.

— (V hrvatskem zboru) sta se preteklo soboto poslanca profesor Vrbanić in veliki župan Kovačević močno sprla. Profesor Vrbanić interpeloval je vlado, ali jej je znano, da je veliki župan Kovačević izdal naredbo, v katerej je Zagrebškega mestnega zbora peticijo zaradi točarine imenoval „neumnost“ in okrajne načelnike pozival, naj jednake peticije preprečijo. Prof. Vrbanić je odločno pobijal to razžaljenje in Kovačevića pobijal z njegovimi lastnimi izrazi. Kovačević zmatral je to za osebno razžaljenje in je po pričah pozval prof. Vrbanića na dvoboj. Se li bodeta poslanca res z orožjem v roci poskusila, še ni gotovo, ker obravnave nekda neso še končane. Prof. Vrbanić si je za priči izbral poslanca Amruša in Brlića.

— (Popravek.) Gospode čitatelje uljudno prosimo, da blagovolé v sobotni številki v dopisu iz Celovca na drugi strani, druga kolona, 37 vrsta popraviti tako: Truda in požrtvovalnosti njihove povrniti jim nikakor ne moremo, a zagotovljeni naj bodo naše neomejene hvaležnosti, kajti preprijetne (mesto neprijetne) ure, ki so nam jih napravili, ostale bodo vsem onim koroškim Slovencem, katerim je bilo mogoče udeleževati se naših slavnosti, vedno v najboljšem spominu.

— (Gosp. Zupan.) znani antispiritist prišel je te dni v Ljubljano, kjer daje zasobne predstave. Stanuje pri „Maliči“.

— (Nova skladba.) Za moški zbor zložil je g. Ig. Hladnik „Venček slovenskih pesem“ (Op. 11.), ki se v tiskarni Blaznikovi in pri g. skladatelju dobiva po 40 kr. Venček obeza nastopno pesmi: „Za dom mi srce gori. — Domu. — Pozdrav I. in II. — Deklici I. in II. — Lahko noč.“

— (Pasji kontumac) proglašen je za tri mesece v Celjski okolici, na Teharjih, v Šent Juriji, v Jurkloštru, v Loki in v sv. Krištofa občini, ker je v teh krajih sumen pes več ljudij in psov popadel.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 25. novembra. Prvi ustanovnik podpornega društva za slovenske velikošolce na Dunaji je gospá Puklova, posestnica na Dunaji. Bog daj, da najde mnogo posnemovalcev!

Bruselj 25. novembra. Skupina bank plača Rusiji dne 1. decembra na račun posojila 75 milijonov frankov v zlatu.

Peterburg 25. novembra. Ruska vlada dovolila je ruski parobrodni družbi, ki jo je na Črnem morji ustanovil knez Gagarin za 1889. l. podporo, 2 rublja za morsko miljo s tem pogojem, da se imajo družbine ladije ustavljati v vseh srbskih pristaniščih ob Dunavu.

Praga 26. novembra. Bivši minister Jireček včeraj umrl. (Josip Jireček bil je porojen dne 9. oktobra 1825. v Visoki Muti na Češkem, bil 1871 l. za Hohenwartovega ministerstva naučni minister. L. 1875. l. bil je imenovan predsednikom češke akademije znanostij, od 1878. l. bil deželni, od 1879. l. tudi državni poslanec. Jireček bil je jako plodovit češk pisatelj na zgodovinskem in leposlovnem polji ter učenjak prve vrste. Razen raznih slovnice, slovarjev in kronik, poznat je posebno kot zagovornik prístnosti „Kraljevodvorskega rokopa“ in spis „Die Echtheit der Könighofer Handschrift“ je izvestno najboljši, kar se je v tem oziru pisalo. Jireček izdal je tudi dela svojega tasta slavnega Šafařika. Uredn.)

Pariz 26. novembra. Govori se, da se je ministerski svet bavil z razpuščenjem lige patrijotov in da bode o tem sklepal v torek. — Shod patrijotske lige vršil se je brez posebnega dogodka. Boulanger ni bilo, Deroulède govoril v boulangističnem zmislu, rekoč, da liga neče vojne, ampak le narodno obrambo. — Govori se, da je madame Boulanger uložila tožbo za razločitev zakona. — Na banketu boulangistov protestoval Boulanger proti očitjanju, da ima agresivne misli ter poudarjal iskreno željo, da bi se ohranil mir. Proti 11^{1/2}. uri ostavil dvorano. Ko se je domov vozil, spremljali so ga člani lige v vozéh in mu živahno klicali. — Tekom večera so kacic 40 oseb zaprli. Razen neznatnih demonstracij pred banketno dvorano, ni bilo nemirov.

Razne vesti.

* (O pokojnem Przevalskem) je v poslednji seji geografskega društva v Parizu predaval prijatelj njegov, general Benkov. Jako srčnemu nekrologu posnamemo: Przevalski prehodil in prejahal je na svojih potovanjih — vozil se ni nikoli marveč hodil le peš ali pa jahal — 31.360 kilometrov in sicer: 1870—73: 12.000 kilometrov, 1876—77: 4000 kilometrov, 1879—80: 7560 kilometrov, 1883—85: 7800 kilometrov. Njegove zbirke obsegajo 30.000 števil in že več let posebna komisija učenjakov ureja in popisuje ogromno gradivo. Przevalski si je sam določil grob. Pokopan je na obali Isikulskega jezera, skoro v Azije matematični sredini.

* (Velik požar) uničil je popolnem 21. t. m. v Galiciji mestce Bursztyn. 111 obitelj je brez kruha in strehe, ker jim je do tal pogorelo 76 hiš.

* (Poneverjenje) jednega in pol milijona prišli so na sled 23. t. m. na rotovži v Bruselji.

* (Aus dem Reiche der Gottesfurcht und frommen Sitte.) Toli hvalisano nemško omiko najbolje osvetljuje nastopni dogodek: Bero-linski trgovec, Paul Knoch, 25 let star, šel je nekega večera s svojimi prijatelji iz gostilne. Blizu kavarne „Café Nationale“ sreča trgovca Reisslera, vodečega svojo mater pod pazduho. Razposajena družba začela je sina in mater smešiti in psovati in Knoch je celo zaklical: „S tako staro škatljo pač ne hodi pošten človek po Friderikovi ulici!“ — Ko je Reissler obstal, da suroveža pozove k redu, udari ga Knoch s palico po obrazu, da so Reisslerju ustni otekli in se mu je kri udrila iz nosa. — Surovi ta napad prišel je pred sodišče in državni pravdnik je predlagal, da se Knoch obsodi na 9 mesecev. Začuvši ta predlog, pal je Knoch na kolena in s povzdignjenima rokama prosil milosti. Sodišče obsodilo ga je na 50 mark. „Berliner Tagblatt“ piše tem povodom: Žal, tužna resnica je, da se v nobenem mestu ne postopa tako grdo in neviteški proti gospém, kakor v Bero-linu. Sram nas je to javno priznati, a žalostna resnica je, da ne samo neomikani ljudje, ampak tudi taki, ki se ponašajo s svojo omiko, najodurneje (empörendste Weise) napadajo gospe in jih psujejo na ulicah.

* (Smrtna obsodba.) Iz Kasla javlja se 22. t. m. Pri porotnem sodišči v Arnsbergu bil je včeraj na smrt obsojen 32letni kmetski fant Ivan Prior, ker je letošnje poletje dve deklici in sicer 6. junija 16letno Terezijo Fust in 15. junija 30 letno Margareto Schröder brez povoda, kar zaradi lepšega in iz pohotnosti na nečuvno grozen način z jeden meter dolgimi škarjami usmrtil. Jako strašen in mučen prizor pokazal se je mnogostevilnemu občinstvu, ko je zločinec na povelje predsednikovo s škarjami kazal, kako je nesrečni žrtvi klal. Zlo-dejec priznal je tudi, da je pri zdravi pameti in da se je mej preiskavo nalašč delal blaznega.

„LJUBLJANSKI ZVON“
 stoji (331—272)
 za vse leto gl. 4.60; za pol leta
 gl. 2.30; za četrt leta gl. 1.15.

Zahvala.

Slavnemu odboru „Slovenske Matice“ in „Narodne Šole“ za darovane razne učne pripomočke in knjige za krajno šolsko bukvarno — izrekata podpisana v imenu šolske mladine najsrčneje zakvalo.

Cerknica, dne 24. novembra 1888.

Karol Dermelj, nadučitelj in vodja. **Franjo Šerko,** predsednik kr. šol. sveta.

Tuji

25. novembra:

Pri **Malič**: Kurzthaler iz Domžal. — Sus, Bachman, Liebman, Berner, Aehman z Dunaja. — Aust iz Eipela. — Baumgartner iz Beljaka. — Beneš iz Olumeca.

Pri **Stonu**: Hoffman z Dunaja. — Ladstätter iz Temšvara. — Gutton iz Lyona. — Gaudia iz Ponikve. — Stukel iz Trbovlj. — Vasko iz Gradca. — Groismayer iz Altvanyje.

Pri **južnem kolodvoru**: Nilerke in Arko iz Zagreba. — Vraner iz Metlike. — Merk iz Kranja. — Dego iz Zuriha. — Korisek iz Mödlinga. — Ertl iz Dalmacije. — Korber z Dunaja. — Zeleznik iz Starega trga. — Gorec iz Istrije.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
24. nov.	7. zjutraj	745.5 mm.	— 4.6° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	742.1 mm.	3.6° C	sl. svz.	jas.	
	9. zvečer	740.9 mm.	0.0° C	sl. svz.	obl.	
25. nov.	7. zjutraj	739.6 mm.	— 1.0° C	sl. zah.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	739.8 mm.	2.8° C	sl. vzh.	obl.	
	9. zvečer	740.6 mm.	— 1.8° C	sl. jz.	jas.	

Srednja temperatura — 0.3° in 0.0°, za 3.2° in 2.6° pod normalom.

Dunajska borza

dne 26. novembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gl. 81.85	gl. 81.80
Srebrna renta	82.75	82.55
Zlata renta	109.80	109.80
5% marcna renta	97.45	97.45
Akcije narodne banke	877.00	878.00
Kreditne akcije	307.10	305.20
London	121.85	121.90
Srebro	—	—
Napol.	9.64 1/2	9.65
C. kr. cekini	5.77	5.77
Nemške marke	59.77 1/2	59.80
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl.	133 gl. 90 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	175
Ogerska zlata renta 4%	101	05
Ogerska papirna renta 5%	92	20
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	75
Dunava reg. srečke 5%	100 gl.	122
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	123	40
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	99	80
Kreditne srečke	100 gl.	182
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	113
Tramway-društ. velj. 170 gl. a. v.	—	—

Razpis ustanov.

Deželni zbor kranjski, trgovska in obrtniška zbornica za Kranjsko, zastop glavnega mesta Ljubljane in kranjska hranilnica razpisujejo več ustanov v letnem znesku po

50 gl., 60 gl., 80 gl.,

za učence in učenke obrtnih strokovnih šol v Ljubljani. V posebnih slučajih moreta se jednemu prosilcu podeliti tudi dve ustanovi po 50 gl.

Tisti, kateri se hočejo potegovati za te ustanove, morajo se s prošnjami in s pridejanim ubožnim listom obrniti do c. kr. vodstva strokovnih šol ter jih tam osebno izročiti **do 15. decembra t. l.** (807—2)

V Ljubljani, dne 24. novembra 1888.

C. kr. vodstvo strokovnih šol.

Hiša na prodaj.

Hiša z jednim nadstropjem, pripravna za gostilno ali prodajalnico, poleg nove vojašnice v **Kravji dolini v Ljubljani**, je pod ugodnimi pogoji na prodaj. — Natančnejše pove upravnistvo „Slov. Naroda“. (812—1)

Št. 18.974.

809—1)

Razglas

mladeničem, kateri stopajo v vojaško dobo.

Zaradi prihodnjega vojaškega nabora, ki bode 1889. leta, mestni magistrat javno nazonja:

1. Vsi tu prebivajoči mladeniči, kateri so se porodili v letih 1869, 1868, 1867 in 1866. se morajo zglasti tekom

meseca decembra letošnjega leta

pri podpisnem uradu, ako ne, vsakega zadene kazen po §. 42. vojnškega zakona.

2. Kar je mladeničev, ki nimajo v Ljubljani domovinstva, ti naj soboj prineso dokazila o starosti in pristojnosti.

3. Začasno odsotne ali pa bolne mladeniče smejo zglasti stariši, varuhi ali pooblaščenici.

4. Oni, kateri si mislijo izprositi začasno osvoboditev od vojaščine ali pa druge zakonito dopuščene olajšave pri spolnjevanji vojnške dolžnosti, morajo tekom **meseca januarja 1889. l.** izročiti podpisnemu uradu rodbinske listine in druge potrebne svedoče.

5. Dolžnosti oglasa ne more izogniti se nihče z izgovorom, da za to dolžnost ni vedel.

Mestni magistrat Ljubljanski,

v 16. dan novembra 1888.

Naznanilo.

Dne **17. decembra t. l.** ob 3. uri popoldne se bode na kolodvoru c. kr. državne železnice v **Ljubljani** v tovojem magacinu po javnej dražbi prodalo

pet škoporeznic.

Kdor želi kupiti, se vabi.

Predsednik
 c. kr. železniškega obratnega urada.
Jos. Dettela.

(814—1)

Javljam, da sem **odprl** svojo

notarsko pisarno

v Zatičini

dne **11. novembra t. l.**

in da poslujem v vseh neprepirnih in prepirnih zadevah, kakor tudi v kazenskih zadevah kot branitelj.

Stanko Pirnat,
 c. kr. notar v Zatičini.

(813—1)

LEOPOLD SLOVŠA po dom. **SELAN**

mesarski mojster

v **Šolskem drevoredu št. 12**

prodaja od danes naprej

meso od pitanih volov

zadnje po **48 kr. kilo,**
 sprednje po . . . **36, 38 in 40 kr. kilo.**

Zagotavlja najtočnejšo postrežbo, pripravljen sem, ako se želi, **poslati meso tudi v stanovanje.**

Za mnogobrojna naročila se priporoča

s spoštovanjem

Leopold Slovša,
 mesarski mojster.

(779—4)

Pavl Skale
 mestni živinozdravnik in nadzornik klavnice
Marija Skale-Druškovič
 poročena.
 Ljubljana, dne 26. novembra 1888.
 Mesto vsake druge objave.

Sadjarji!

Vsled znižanja vožnih tarifov južne železnice za sveže sadje, pogajam se z večjo firmo radi kupčije več vagonov po plemenih odbranih

zimskih namiznih jabolk

in Vas uljudno vabim, da mi ponudbe z uzorci blagovoljno v kratkem doposljete.

(804—2)

V. H. Rohrmann, Ljubljana.

DAV. POVERAJ, civilni in vojaški krojač.

Kdor

želi kupiti **dobro obleko**, bodisi katerega koli stanu, **duhovskega, civilskega ali vojaškega**, naj se obrne do podpisanca, ki ima bogato zalogo **vsakovrstnega sukna** iz najprvih tovarn in veliko zalogo

narejene obleke.

Davorin Poveraj v Gorici,
 na Travniku, nasproti vojašnici.

Naročbe se hitro in lično izvršujejo po najnovejšem kroji za vsak stan in po poštenih cenah.
 Uzorci se pošiljajo na zahtevanje na ogled.